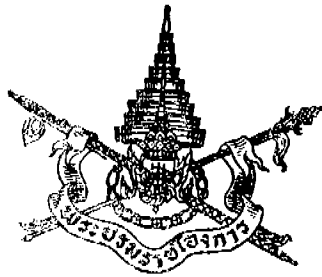

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ

การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ทำเรือแห่งประเทศไทย

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๙๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรกท้ายของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“ “อาณาบริเวณ” หมายความว่า เขตซึ่งอยู่ในความควบคุม และการบำรุงรักษาของการทำเรือแห่งประเทศไทยทั้งทางบกและทางน้ำ ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการ ตามพระราชบัญญัติ^๕นี้ และให้ผู้อำนวยการออกกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมปรับปรุง และให้ความสะดวก และความปลอดภัยแก่กิจการ ทำเรือและการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ และการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕นี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔

“มาตรา ๘ ทวิ อาณาบริเวณให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่ แสดงอาณาบริเวณ ท้ายพระราชกฤษฎีกานั้นด้วย แผนที่นั้นให้ถือว่า เป็นส่วนแห่งพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) (๓) และ (๘) ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

“(๖) ขุดลอก และบำรุงรักษา ร่องน้ำ ภายใน อาณา-
บริเวณ

(๗) ควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวกและ
ความปลอดภัยแก่กิจการทำเรือ และการเดินเรือ ภายในอาณา-
บริเวณ

(๘) กำหนดอัตราค่าภาระต่างๆ ภายในอาณาบริเวณ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่ง พระราช
บัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ให้การทำเรือ แห่งประเทศไทยได้รับการ
ยกเว้นจากการเสียภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร และให้ได้
รับการ ยกเว้น จากการ เสียภาษีอากร หรือ ค่าธรรมเนียมใด ๆ
ตามกฎหมายอื่นบรรดาที่เรียกเก็บสำหรับอากรและที่ดินของ
การทำเรือแห่งประเทศไทยนอกจากอากรและที่ดินที่ให้เช่า”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๙๕

“มาตรา ๑๗ ทวิ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับการยกเว้นจากการเสียค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗ ตริ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

“มาตรา ๑๗ ตริ อสังหาริมทรัพย์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นได้ให้เช่าก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อจะต้องการใช้ในกิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่ง คน กรรมการอื่นไม่น้อยกว่าหกคน แต่ไม่เกินสิบคน ซึ่ง

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๙๕

อย่างน้อยจะต้องเป็นผู้มีความรู้ และชัดเจน เกี่ยวกับการ ทำเรื่อ
หนึ่งคน และเกี่ยวกับการเศรษฐกิจหรือการค้าหนึ่งคน

ให้ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้ง ประธานกรรมการ และ
กรรมการ

คณะ รัฐมนตรี จะแต่งตั้งผู้อำนวยการ เป็นกรรมการด้วย
ก็ได้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย และความ
คุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของการทำเรื่อแห่งประเทศไทย ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิก ความใน (๕) ของ มาตรา ๒๕
แห่ง พระราชบัญญัติ การทำเรื่อ แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔
และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(๕) กำหนดอัตราค่าภาระต่างๆ ภายในอาณาบริเวณ
อัตราค่าภาระการใช้ทำเรื่อ บริการและความสะดวกต่างๆ
ของการทำเรื่อแห่งประเทศไทย แต่ต้องอยู่ภายในอัตราขั้นสูง
และขั้นต่ำที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น หมวด ๖ บท
กำหนดโทษ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
การทำเรื่อแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

“ หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง
ว่าด้วยการควบคุม ปรับปรุง และให้ความสะดวกและความ
ปลอดภัยแก่กิจการท่าเรือ และการเดินเรือภายในอาณาบริเวณ
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๐ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๙ ให้
พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ยัง
ไม่เหมาะสมในการที่จะบริหารกิจการของการทำเรือ ให้เจริญก้าวหน้า
เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการทำเรือในหลักสำคัญๆ
อาทิ กำหนดเขตอาณาบริเวณเพื่อความสะดวกและความปลอดภัยแก่
การเดินเรือและการเดินค้า อำนาจหน้าที่ในการขุดลอกและบำรุงรักษา
ร่องน้ำให้เรือขนาดใหญ่เดินได้ โดยสะดวก และเรียกเก็บค่าภาระต่าง ๆ
ภายในอาณาบริเวณเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายได้ ให้การทำเรือได้รับยกเว้น
จากการเสียภาษีอากร เพราะทรัพย์สินของการทำเรือ เป็นทรัพย์สิน ของ
รัฐอยู่แล้ว ให้การทำเรือได้ใช้ที่ดินเพื่อขยายกิจการตามโครงการ
โดยไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน
ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น และนอกจากนี้ให้มี
บทลงโทษผู้ฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง เพื่อให้การทำเรือแห่ง
ประเทศไทยได้ดำเนินกิจการให้สำเร็จลุล่วงไป ตามนโยบายของรัฐบาล
และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกิจการทำเรือสากล